

tror vel at turde gjøre gjældende, at skal Fremgangsmaaden overfor mig anses som normal og lovlig, have Statens Borgere i Almindelighed kun saare ubetydelig Sikkerhed for Besiddelsen af deres borgerlige Rettigheder. At min Hustru og mine tilbels egne Børn ønske mig berøvet Raadigheden over min Eiendom for selv, om ikke direkte saa indirekte, at udøve denne og blive mine Herrer, kan dog virkelig ikke gyldig motivere min Umhyndiggjørelse, og man har jo ikke mægtet at fremføre et eneste Faktum, der kunde berettige til at karakterisere mig som den, der som D. L's 3—17—1 udsiger, enten for Alder, Vanvittighed, Odselhed eller andre Aarsager ikke kan være min egen Børge. Jeg tillader mig derfor, idet jeg hoslægger Afskrifter af samtlige optagne Forhører og over min Sag afgivne Erklæringer at anbefale denne til den høie Rigsdags Bevaagenhed og Opmærksomhed, idet jeg beder Rigsdagen at forhjælpe mig til at komme i Gjenbesiddelse af min mig ved Umhyndighedsdekretet berøvede borgerlige Ret."

I Andragendet er indlemmet den i samme paaberøbte Ansøgning til Justitsministeriet, med hvilken Ansøgning tillige følger de i den nævnte Bilag.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

**18.** Fra Husmand Peter Andersen paa Nørre Vintrup Mark om Ordningen af en Retsdag. (Indbragt den 4de Februar 1885 af Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds, Sechelse.)

Andragendet er saalydende:

"Undertegnede, Peter Andersen, er en født Slesviger og hjemmehørende i Egtvad Sogn pr. Nabenraa, har boet i flere Aar i Danmark og i Alt 13 Aar, hvoraf de 4 sidste Aar tilbragtes i Nørre Vintrup, Holsted Sogn og Jurisdiktion. Her blev jeg overfaldet af en streng Sygdom saavel som flere af mine Børn; tillige nedkom min Kone med det 5te Barn. Dette gav Anledning til, at jeg kom i Pengeforlegenhed, da min Eiendom krævede Mergel og Gjødning, og maatte jeg of fre Alt paa den, saa jeg, da jeg med Familie blev kastet paa Sygeleiet, saae mig nødsaget til at gjøre et Pengelaan. Efter at jeg var bleven saa rask, at jeg kunde gaae til Holsted, henvendte jeg mig til Hr. Kromand Sverjen dersteds om at laane mig 10 Kroner, som jeg modtog strax og senere, Tid efter anden i Alt 55 Kroner, som jeg lovede og forpligtede mig til at tilbagebetale til det næste Efteraar prompte og paa Anfordring. Sagen henstod nu saaledes indtil den 13de Juli 1881, da ankom Sognefogden med et Sogneraadsmlem, Hr. C. Weis, og tilsaagde mig at afreise til min Forførgelsekommune i Slesvig den 16de Juli næstf. om Formiddagen Kl. 9 fra Hjemmet; og samme Dag fratog de os vort Husgeraad, Raffelovn og Romfur, Bøvestol med Tilbehør, 1 Vogn, 1 Trækvogn, 1 Plow, og vore Kreaturer. Før at gjøre Ende paa denne uhyggelige Optraeden i en Hast tilbød jeg Vedkommende Kaution for det gjorte Laan (55 Kroner) inden 1 Time, skriver een Time; men herpaa blev mig svaret, at de ingen Kaution modtog, men at jeg strax skulde sendes hjem. Tillige skal jeg tilføie, at min Eiendom stod brandsikret for 600 Kroner og skyldte kun 324 Kroner og 20 Ore, med tilliggende 60 Tdr. Land. I Genhold til det Paaserede indtraf den 16de Juli 1881, Formiddag Kl. 6 om Morgenen, Sognefogden med Ordre til os om at gjøre os færdige til Afreisen. Herpaa svarede jeg: „at jeg ikke reiste fra min Eiendom inden jeg fik en Udvisningsordre fra vedkommende Øvrighed." — Denne Udvisningsordre forpligtede Sognefogden sig til at fremkomme med, naar vi kom til Holsted. Herpaa reiste vi til Holsted og Kromand Sverjen udstedte da strax en saadan i Amtets Navn. Denne Ordre er allerede indsendt til Ministeriet med Klage gjentagne Gange, men uden Resultat. 4 Gange har jeg tilaget til Ministeriet over denne inhumane Afsærd, og hver Gang med behørig Bilag, som Beviser for min Paastand og een Gang indsendt et Bilag med 25 Underskrifter fra vederhæftige Gaard- og Husmænd, at Alt, hvad jeg havde skrevet og hvorledes jeg havde min Eiendom i Ørkt, men desuagtet har Alt været frugtesløst. Disse Underskrifter kan faaes paa Anfordring som Bevis paa, hvorledes jeg har sat min Eiendom i Stand i de 4 Aar, jeg har eiet og behøvet den. Jeg maa bemærke, at min Eiendom var et Hysted paa c. 60 Tønder Land, og hvorpaa der kun hvilede en ubetydelig Hystegift; men der var endnu ca. 60 Aar tilbage af Hystetiden, og jeg saae kun med Glæde fremad i Tiden, da jeg ingen yderligere Afgifter svarede, med Undtagelse af Hystegiften, saa jeg sad meget lettere, end naar